

הדרסים של כהנא

יום רביעי לפני שבועיים, 19 במרץ 1986, דיברתי אל הקי

באולם רחב ומשופע, בבסיס ענק של חילהאווריר אייטס, ישבו מולי נגדים וסג"רים, כדי להאזין לדבריי על גיוענות בישראל. סגל הבסיס שרובו הורכב לצורך יום-עיון דווקא מרבי סמלים-ראשונים, נראה בעיניי תוהה ובוהה. כינסו אותם, אולי למרות רצונו, כדי שיאזינו לנושא שנשא את הכותרת הבנאלית-משהו: "סובלנות". התבקשתי לפתוח את יום-העיון, אחרי עמדו לנאום כמה מירחנים.

כמה שבועות לפני התייצבותי בכ"ס התקשרה אליי קצינת-החינוך, והזמינה אותי ליטול חלק באותו יום-רוע. היא הדגישה כי ודאי יש בידי לתרום לאותו יום-עיון, אחרי פירסום סיפרי הייל כהנא.

נעניתי ברצון. כמה ימים לפני מועד ההתכנסות התקשר אליי הקצין האחראי לאותו

של כולם או לפחות של רבים מאוד מהם, לרבות נושאי דרגת סג"ר מיוצאי עדות המזרח — פרוטוטיפי צה"לי, המסתתר בבסיסים ובמחנות ומתפרץ בקלפיות הצבאיות ביום הרדין. פתחתי בצטטי את הגדרתו של הבלשן אברהם אבך-שושן למונח "גיוענות":

"ההשקפה שעמיההעולם נחלקים לגזע מיוחס — גזע-ארונים — ולגזע עים אחרים שהם נחותים; הגיוענות היתה אחד מעיקריהם של הנאצים בגרמניה ושימשה יסוד לאנטישמיות פרועה ולהשמרת היהודים".

הרגשתי כי ההגדרה תואמת כמדור ייק את תורתו, אופיו, התנהגותו ואמרו נותיו של חברי-הכנסת מאיר כהנא, העומד בראש תנועה גיוענית, שיש ראל בו ידעה כמותה מעודה.

היה הרש באולם, שמעתי לחישות, המושבים חרקו משהו.

הצגתי לעיני מאזיניי את כריכת סיפרי הייל כהנא. שציבעה חום כסמל

לגיוען המזוקן, מול רוב מאסיווי שנתן את אמונו לתחיה, ורק אחרי תנועה זאת למערך ולליכוד. בתיכון עירוני שני, י"ד בתל-אביב, שבו ההרכב הר" מוגרפי חופף יותר את חתך האוכ" לוסיה, נחל כהנא תבוסה לא פחות מכאיבה: רק שני תלמידים הצביעו בזכותו מ-400, שרובם נחרו במערך, התחיה והליכוד, לפי סדר עדיפות זה.

עדר ללא רועה

אמרתי למאזיניי כי יותר ויותר מצביעים ככוח נורדים מהכנא להתחיה והליכוד. מכאן מתעורר חשש, וסכנה-בכוח עמו, כי הימין הממוסד, שבראשו מנהיגים מוכרים לא מתמול שלשום, שגם אינם נטע זר כמאיר כהנא, עלול להתיישר על פי הקו הקיצוני-הגיועני, שמתווה לו הגיוען בה"א הדייקה.

כך או כך, מילחמה ללא לאות

הדרוש: ב-1977 קיבל 4,396 קולות, או 0.25% — 5,128 ב-1981: 25,907 מצביעים המיפנה המיחול לכהנא בא לו במפתיע ב-1984: 25,907 מצביעים נתנו קולם לאיש ולתנועתו הגיוענית-הנאצית בשל סיבה עיקרית אחת: מנחם בגין, מנהיג הימין, לא היה בוירה. הכיכרות התפנו ל"יורש" גיוען. פריי שתו של בגין, שהלך להסתגר בכיתו, הותירה חלל בליכוד.

לא קם תחתיו מנהיג כמותו. הדמגוג כהנא תפס את המושכות, וקיצוניי הקיצונים של הליכוד, שהצביעו תמיד כאורח עיוור בעד בגין, העתיקו את תמיכתם לכהנא, שהתחרה יפה במנ" כעדר ללא רועה.

הרגשתי בלשון ברורה: ללא קולות החיילים, שלא נתנו לכהנא את אמונם בשלוש מערכות-בחירות שקדמו לאח"רונה, לא היה הרב מגיע לכנסת גם ב-1984, וצרחותיו היו נותרות ללא הר-תיקשורת משמעותי בישראל ובעולם כפי שהיו עד 1984.

היום, בנייתו כריעבר, אפשר לק' בווע כי מילחמת-הלבנון האומללה המ' יותרת היא שהגבירה את כוחו של כהנא בקלפיות הצבאיות, והושיבה אותו בכנסת. הצלחתו בבחירות 1984 בקרב החיילים היתה מדהימה: 2.5% מכלל הקולות, לעומת 1.5% באוכלר סיה הכללית האזרחית.

נואף ומאפינור

ביקשתי להעמיק פרשנות זאת אך בלמתי עצמי. הבחנתי ממרום הבימה המוגבהת באי-שקט רוחש באר"ם. דבריי לא נעמו לרס"רים רבים ולחובשי-כיפות, שנזכחותם בלטה ב" אולם הגרול. גם מפקד-הטייסת, שני צח על יום-העיון כנציגו של מפקד-הבסיס התת-אלוף, שמיהר להסתלק מהמקום אחרי דיבריי-פתיה של חמש דקות, התכרבל והתכווץ כמושבו באי-נחת בולטת ומופגנת.

ידעתי כי את דבריי הבאים, לוא השמעתי אותם, יבין כל הדיוט: כמעט אחר מכל שיבחה חיילים, שהצביע ב-1984 בשביל התחיה או כך, אחראי ישירות לבחירתו של כהנא לכנסת ה-11 ולהשחרת דימויה של ישראל כולה כמדינה גיוענית. אפרטיהיי "ברוח היהדות והתנ"ך", על פי ניסוחו של הרב כהנא.

לשון אחר: התחיה וכך זכו בתמיכה של חמישים (50%) מהחיילים-מצביעים עם המשרתים שרות-חובה, להבדיל ממילואים וצבא-הקבע.

הצלחתה של "כך" — קרי: מאיר כהנא — בקלפיות הצבאיות ב-1984 יש בה "איום על החברה הישראלית". מצד מס' במחקרו גיורא גולדברג, מרצה למדע המדינה באוניברסיטת בר-אילן, "זאת היא המפלגה היחידה המתנגדת לדמוקרטיה באורח עקרוני וציבורי".

ניתוח הצבעת החיילים, שעמולם לא פורסם בתיקשורת, מגלה כי אחד מכל 40 חיילים הצביע "כך" בבחירות של 1984 בקלפיות צבאיות, החוקר גולדברג מקווה כי האחו היחסי של מצביעי "כך" צבא-הקבע נושף הרבה מחלקו של הצבא הסדיר. אולי מדעי המדינה גיורא גולדברג מזהיר כי "הצלחת "כך" בקלפיות הצבאיות מבי ליטה את חוד הרהגעש". חשתי כי רבים ממאזיניי באולם של כסיס חילהאווריר נמנים עם תומכי "כך" והרב כהנא. הוהרתי כי שינאמו התהומית של כהנא כלפי הערבים, מהווה לדירוי רק שלב במישנתו, גימיק

חיילי צה"ל: האם הצעירים האלה חשופים לתעמולה גיוענית?

לצורכי-פירסומת. מטרתו המיחלת, שבשבילה כל האמצעים כשרים בידיי להשגתה, היא מדינת-הלכה ברוח חר מייני, שבה ישלטו כלי-הקודש שלו בדרך הכפיה על כל תושב ואזרח. את הנוצרים, העובדים לצלם, גרש ראשו לחיות כאן ממעמד מושפל ונחות של גריתושב, יהפוך לעבדים משלמי-מיסים. הוא יספול כל מי שאינו הולך בתלמו, כל "מתייוון" חילוני.

אזניי קלטו ציחקוקים באולם. כאשר שירבטתי את דיוקנו של כהנא — מסגרי חבריו לכולשת; מש" תף פעולה עם שרות-יביטחון; סוכן בשליחות האפי-ביאי והסיי-ביאי; בעל ברית עם ראש המאפייה האיטל" קית בניריווק (שמת) ג'ו קולומבו; נואף המתרועע בדירות-יסתר עם נוצ' ריות בניריווק בחיותו נשוי ובא לילדים; נוטל לכיסו כספי תרומות, שניתנו לו לצורכי הקמת מוסדות-חינוך, וכו' — הרגשתי כי כל המימסד היהודי בארצות-הברית, לרבות הרבני, החרים את המאפינור היהודי ורחק ממנו ת"ק פרסה.

חששתי כי אם אמשיך כך בהרצאתי לא יכלום עצמו קהלי-מאזיניי מהתפר-צות לעברי, כדי להורדני בכוח מביי מת-הנאומים. המתח באולם גבר. לפני שסיימתי הספקתי להעיר כי שר-המישפטים לשעבר, שמואל תמיר, הנמנה עם מחנה הימין, גילה כי האישי כהנא הוא פרובוקטור המלכה יצרים, והקשור עם השרותים החשאיים של ארצות-הברית, להם הוא ממש מודיע. תמיר מצא כי פעולותיו הפרובוקטיביות וזיות של כהנא נגד הערכים נועדו להמחיש כי ישראל אינה מסוגלת לשלוט בשטחים בדייקים בשלום, או להגן ביעילות על המקומות הקדושים בירושלים — או שניהם גם יחד. כך משרת הפרובוקטור הגיוען כהנא גורמים עוינים לישראל, הדרושים חזרה לגבולות 1967 עוד לפני כל הסדר מדיני בדרכיי-שלום.

שלוה מדומה

סיומתי. ביקשתי שאלות מהי קהל. עציתי את לחץ הקיטור. היי ניצלו אולי בשל היותי אורח של כסיס צבאי, מוגן במיתקן צבאי. לפני שקמו הרס"רים להציג את שאלותיהם, הופתעתי מהערה שהש" מיץ כלפיי מפקד הטייסת, הסגן-אלוף, כשפניו מופנות אל עבר פיקודיו. הוא אמר כי נאומי חרג מן הנושא והוקדש יותר מדי לכהנא ול"כך". בדבריו הת" מזהים מדי המפקד הכשר לדיעות פיקודיו והעניק להם לגיטימציה.

לא נשארתי חייב למארחי. אמרתי את האמת כי הוזמנתי להרצות על הגיוענות וכהנא, בעיקבות פירסום סיפרי הייל כהנא. מפקד-הטייסת נאלם דום. אך העי-רתו, שלא היתה במקומה, ושבאה כנר" אה לשחרר קיטור, שימשה אותי-עניי. רוד לשאלותיהם של פקודיו, שחשפו את אחרתם ותמיכתם כמנהיג הגיוענים של ישראל ובתורתו הנאצית. שאלו-תיהם הצדיקו בדיעבד את חששותיי. השואלים פנו אליי בלשון נרגנת: למה סותמים את פיו של כהנא? למה מפריעים לו בעצרות? למה מנעו את ביקורו באום-אל-פחם? למה הפריעו לו באלימות לקיים את ועידתו בבנייני-האוממה? למה הטילה עליי התקשורת חרם ונידוי? עד מתי נהיה סובלניים כלפי הערבים, הפוגעים בנו ושינאמם כלפינו גוברת ומעמיקה עם השנים? למה באת אלינו, לצבא, לדבר על כהנא

יום-עיון, סגן-אלוף ומפקד-טייסת. הוא ביקש לוודא כי אכן ארבר על גיוענות, כהנא ו"כך" בדרך פרובוקטיבית, כדי שאעורר את שומעייהם להצגת שאלות ולדיון פורה.

שמחתי להודמנות שניתנה לי לעיר רר בעלי דרגות כצה"ל מתרמה עמר קה ששקעו בה: הסכנה בפועל ובכוח מתנועה גיוענית, בהנהגת רב מברוק ליון, שחרתה על דיגלה ואימצה בהת" להבות את התורה הנאצית כלפי המיעוט הערבי החי בקירכנו כאזרחים ישראלים.

כשעה לפני הרצאתי חזרתי והתי-ענייתי מה גרם להומנתי להרצות על גיוענות וכהנא בבסיס צבאי, כאשר כל הדיוט יודע כי הגיוען חברי-הכנסת שואב כוח רב מחיילי צה"ל, כפי שזכה לו בבחירות האחרונות לכנסת ב-1984. השיבה קצינת-החינוך: "אחרי שקי ראתי את סיפרך על כהנא החלטתי להזמין אלינו להרצאה".

מושבים חורקים

בשניצבתי מאחורי רוכן הנואי מים, שהיה קצה הבימה הגבוהה, ומולי מאות לובשי מדים, לא העליתי כלל על דעתי — עוד בטרם פתחתי את פי — כי לפניי קהל אטום, שמאיר כהנא הוא אלילו הבלתי-מוכרת, אם לא

הפאשיוס הגרמני, ובה פרצופו המזוקן של המנהיג-הגיוען כשירו מורמת אל על ואצבעו מזוקרת ומאיימת מתוך אגרוף קמוץ למחצה. אמרתי כי לפני שהעזתי להשוות רב יהודי לצורך אדולף היטלר ערכתי השוואה בין הצעותיו הגיועניות, שאותן הוא מבכש מהכנסת לאמץ כחוקים כלפי הערבים ומיעוטים אחרים שאינם יהודיים, לבין החקיקה הנאצית נגד היהודים, שהת-גבשה כאמצע שנות ה-30 בניינר-הת-חוק אזרחות הרייך והחוק להגנה על הדם הגרמני והכבוד הגרמני המוכרים בשם הירועי לשימצה "חוקי נירנברג" — החוקים שגבילו כסוף התהליך להפיתרון הסופי: השמדת היהודים במחנות-הריכוז ובתאי-הגזים. הרחש באולם גבר. הלחישות התי-עצמו. ההערות הביקורתיות גברו. כאשר קראתי להגברת המבכש הצי-בורי נגד כהנא ותנועתו "כך", כדי להדבריר את הגיוענות ולהביסה, הרי-גשתי כי הסיכוי להצלחה הוא רב אם המתנגדים לתופעה החולנית שפשתה בישראל יגלו עיקביות, אומץ ויעילות במאבקם נגד הפאשיוס.

כהנא, השואב כוח רב בקרב הצעיר-רים, לרבות תיכונים-סטים וחיילים, ספג בימים אלה מהלומה כבדה בשני כתי-ספר מעניינים: בתיכון היוקרתי בליך ברמת-גן רק ארבעה תלמידים מ-550, שהשתתפו בהצבעה, נתנו את קולם